

Czy obie płci są równe ?

Trudno uwierzyć, że były czasy, w których kobiety nie mogły głosować i decydować o swoim życiu, we wszystkim uzależnione były od woli mężczyzny.

Dopiero wiek XIX przyniósł przełom w ich życiu. Wówczas w 1895 roku po raz pierwszy użyto nazwy feminizm, ruchu społecznego głoszącego program równości praw i możliwości kobiet i mężczyzn w życiu prywatnym i politycznym. Myśl o zrównaniu położenia obu płci pojawiła się już wcześniej. Jej ślady można było znaleźć we wszystkich epokach. Najjaskrawszym z nich był okres rewolucji francuskiej (1789-99). Wydano wówczas Deklarację Praw Kobiety i Obywatelki, której twórczyni Olimpia de Gouges zginęła na szafocie. Następnie Mary Wollstonecraft opublikowała Wołanie o prawa kobiety zawierające postulaty równości politycznej i systemu kształcenia dla kobiet i mężczyzn. Założenia feminizmu powstawały etapami. Najpierw tzw. Sufrażystki walczyły o zmianę istniejącego dotychczas porządku w prawie rodzinnym, w którym wszelkie decyzje należały do mężczyzn. Bezkompromisowo zabiegały również o prawo wyborcze dla kobiet.

Ich wysiłki przyniosły pozytywny efekt. Pierwszym państwem, które przyniosło kobietom to prawo w 1893 roku była Nowa Zelandia. Następnie częściowo wprowadzały je w życie. Następnie częściowo wprowadzały je w życie.

Stany Zjednoczone i Wielka Brytania. 28 XI 1918 roku, tuż po odzyskaniu niepodległości, uczyniła to Polska. Ostatnim państwem, które przyznało prawo wyborcze kobietom już w latach siedemdziesiątych XX wieku, była Szwajcaria. Ruch feministyczny, osiągając jeden cel, wypracował następne. Tak więc lata sześćdziesiąte XX wieku to walka o równouprawnienie na rynku pracy, a także niezależność kobiecego ciała. ....str. 25

działalność kaznodziejską, np. przy katedrze lwowskiej. Następnie udał się do Włoch. Później w 1569 r. został jezuitą, a następnie rektorem na Akademii Wileńskiej w latach 1579-Jego ważnymi zasługami było m.in.: założenie wielu kolegiów, np. w Płocku, Dorpacie, stworzenie w Krakowie Banku Pobożnego dla ochrony ludzi przed lichwą oraz Arcybractwo Miłosierdzia, a także instytucji charytatywnej dla ubogich. Pielegnował w młodzieży wiedzę religijną poprzez swoje kazania. Potrafił dotrzeć do każdego, dlatego młodzi ludzie także zaczęli interesować się religią. Często spotykał się z nimi, aby porozmawiać

„Zacna rzecz jest mieć rozum pełny” - o księdzu Piotrze Skardze

W roku 2012 patronami będą: Janusz Korczak, Józef Ignacy Kraszewski i Piotr Skarga. Uwagę czytelników zwróć na Piotra Skargę. Prawdziwe imię i nazwisko bohatera mojego artykułu to Piotr Powęski herbu Pawęża. Anny i Michała. miał 3 braci i

2 siostry. Jego nazwisko wywodziło się od nazwy wsi Powązki, która znajdowała się w ziemi sochaczewskiej. W latach 1552-1555 ukończył studia na Akademii Krakowskiej, gdzie uzyskał stopień bakałarza na Wydziale Filozoficznym.

na temat różnych religii. Walczył także z heretykami. Starał się także nawracać innowierców. Później pomagał domowi zakonnemu św. Barbary w Krakowie. Walczył o to, aby w Polsce jedyną religią był

katolicyzm. Dzięki wymienionym wcześniej działaniom stał się nadwornym kaznodzieją króla Zygmunta III Wazy. Piotr Skarga został pochowany w Kościele Świętych Piotra i Pawła w Krakowie. Następujący cytat został wzięty z Kazania Sejmowego (Kazanie pierwsze): To najwięcej ma być z ksiąg i czytania, i dziejów, które przed nami były, to jest z historii. Bo, jako mówi Nazyjanzenus: "Zacna rzecz jest mieć rozum pełny wiadomością historii, bo historia jest mądrość w kupę złożona i rozum ludzi **wielą W jedno zebrany**". ....str 3

*****

Urodził się 2 lutego 1536 roku w Grójcu (miasto w województwie mazowieckim), a zmarł 27 września 1612 roku w Krakowie. W epoce renesansu był znany jako kaznodzieja, teolog, jezuita i pisarz. Pochodził ze średnio zamożnej szlachty. Był najmłodszym dzieckiem

Pomoc słownikowa a internetowa... którą wybrać ? 2

Na początek przedstawię jeden cytat: Książka to mistrz, co darmo nauki udziela, kto ją lubi doradcę ma i przyjaciela, który z nimi smutki dzieli, pomaga radości, chwile nudów odpędza, osładza cierpkość. Po przeczytaniu tego artykułu, powinniśmy zastanowić się : Co jest dla nas lepsze: dokładność czy czas, zrozumienie czegoś czy myśl: dobra, aby było ? Czasami z ust moich rówieśników słyszę powtarzające się zdanie: Dziś odrabiam lekcje z wujkiem Google. Tylko, czy aby na pewno jest to dobre rozwiązanie? Aby się tego dowiedzieć, przeanalizujemy argumenty za i przeciw. Teraz możemy przejść do tematu głównego.

Poruszę temat wojny między książką a Internetem. Co jest bardziej praktyczniejsze? Słownik czy Internet? Wszystko zależy również od tego, z której strony na to patrzymy.

Obydwie pomoce są tak samo praktyczne. Jednak są również argumenty przeciw. Powinniśmy dokładnie przeanalizować obie pomoce, przedstawić plusy i minusy, ale również wziąć pod uwagę, jak mogą odebrać naszą pracę nauczyciele. Słowniki - są bardzo potrzebne, gdyż przez to, że musimy się poświęcić więcej czasu, aby dane zagadnienie znaleźć, szybciej je zapamiętamy. Pamiętajmy, że w gruncie rzeczy, przepisując coś, jednocześnie się tego uczymy. ..(str. 3)

Zacna rzecz jest mieć rozum pełny- o księdzu Piotrze Skardze

...i rozum ludzi wielu w jedno zebrany". Kto jej nie wie i w niej się nie kocha, jest jako dziecię, które ojca i matki nie zna. Według mnie, oznacza to, iż każdy powinien interesować się historią i posiadać wiedzę na jej temat. Jeżeli ktoś nie będzie się orientował w przeszłości, to tak jakby nic nie wiedział o współczesności.

*****

Według mnie zasłużenie został jednym z patronów roku 2012, ponieważ był człowiekiem wszechstronnym i bezinteresownym. Wszystko robił w życiu z

myślą o innych. Starał się trafić do każdego

człowieka. Do dzisiaj znane są kazania księdza Piotra Skargi, bez problemu także można zrozumieć ich sens. Jak można zauważyć, nie ważne jest, kiedy coś zostało zrobione, napisane,

powiedziane, a chodzi o przesłanie.

Czytając je, można zauważyć co robimy źle w życiu, i wszystkie wady stracić się poprawić.

Wiktoria Krugłowska

Czy obie płci są równe ?

Aby doprowadzić do równości kobiet i mężczyzn potrzebne były ustawy prawne, ale również zmiana mentalności społecznej. Trwało to wiele lat i praktycznie trwa nadal. Organizacje kobiece doprowadziły m.in. w Polsce do przyjęcia parytetu, czyli zasady równości proporcji udziału kobiet i mężczyzn do sejmu i senatu. Na listach wyborczych musiano umieścić nie mniej niż 35% kobiet. Hasła feministek z 2009 i 2011 roku: To, że żonie łamiesz kości, jest wyrazem twej słabości. Uczysz, sprzątasz czy pracujesz, zasługujesz na szacunek. Mimo tylu zmian prawnych z pracy wiemy, że nadal zdarzają się przypadki nierównego traktowania kobiet. Wydaje się to dziwne, zważywszy, że statystyki pokazują nam, jak dobrze funkcjonują panie w wielu zawodach, które dawniej uważano za typowo męskie.

Sądzę, że jest to bardzo niesprawiedliwe, aby kobiety musiały walczyć o swoje prawa.

Joanna Kapelańczyk

Nie skarżcie się na Skargę, że się frasuje
Na nas, bo w nas niecnoty wielkie upatruje.
Raczej skarżmy się na się, jemu pokój dajmy,
A żywota naszego lepiej poprawiajmy
Z jego świętą nauką, co podaje z nieba.
Tedy nam już nie będzie skarżyć się potrzeba
Na jego frasowanie; i on chwalić będzie,
Jeśli w nas postępów pobożnych przybędzie.

Melchior Pułłowski

Legendarna historia naszej „Małej Ojczyzny” 3

Dnia 02.04.2012 roku w czytelni szkolnej w Gimnazjum Publicznym im. Arkadego Fiedlera odbył się konkurs krasomówczy i recytatorski w ramach działania projektowego "A czy znasz Ty, bracie młody, swoje ziemie ...?" - o mojej najbliższej okolicy, zorganizowany przez panią Wioletę Rafałowicz i panią Elżbietę Baraniecką. Uroczystość rozpoczęła się o godz. 17.00. Uczestnicy zjawili się wraz ze swoimi rodzicami. Prowadzącymi były Magdalena Jarema i Sandra Sabat. Na samym początku uczennica Izabela Cybulska odczytała regulamin konkursu opracowany przez Kacpra Lulkę i Kacpra Gubałę. Następnie zaprezentowano komisję w składzie : pani Małgorzata Jokiel, pani Elżbieta Bąk, pani Beata Dziadul. Nie zabrakło również pani Dyrektor, Barbara Kornaś. Następnie, gdy już wszyscy uczestnicy zostali zapoznani z regulami, rozpoczęto konkurs recytatorski pt. "Czy znasz legendy Pomorza Zachodniego?". Jako pierwszy z utworem

pt. "Walenty" wystąpił Marcin Krzewiński. Z kolei Daria Kurek zaprezentowała utwór pt. "Latawiec". Następnie Rafał Bąk zapoznał wszystkich zebranych z legendą pt. "Pies, kot i

ludzka niewdzięczność". Kolejnym uczestnikiem była Wiktoria Krugłowska wraz z utworem "Paskuda Zalotnik". Marcelina Migdał wybrała legendę pt. "Wiedźma Urszula". Na końcu wystąpił Mateusz Macugowski z legendą pt. "Włócznie Mohortowych rycerzy". Następnie przeszliśmy do konkursu krasomówczego. Pierwszym uczestnikiem była Wioleta Łukasik z utworem pt. "Pokochaj swoje miasto". Z kolei Aleksandra Woźniak zaprezentowała legendę, którą napisała sama pt. "Tajemnicze Chwarszczany", a na końcu wystąpił Janek Słowiński z utworem pt. "Dlaczego młodzi ludzie wyjeżdżają z Dębna?" Następnie komisja konkursowa udała się na naradę, a głos zabrały uczennice Wiktoria Krugłowska i Karolina Nowikowska. Dziewczyny opowiedziały o spotkaniu z Maciejem Bene Akebe. Jak się dowiedzieliśmy z tego ich wypowiedzi, nawet

Następnie Wioleta Łukasik powiedziała nam kilka słów na temat cyberprzemocy, Użyła również prezentacji multimedialnej do przedstawienia ankiety na temat cyberprzemocy przeprowadzonej w jednej z pierwszych klas gimnazjalnych. Jak na każdym konkursie wykorzystano TIK. Został on

wykorzystany do wyświetlenia prezentacji multimedialnej. Potem wszyscy goście zostali zaproszeni na stołki poczęstunek, który przygotowały organizatorki spotkania. Po poczęstunku nadszedł czas na przedstawienie długo oczekiwanych wyników konkursu, lecz najpierw pani dyrektor zabrała głos. Werdykt był następujący : w konkursie recytatorskim pierwsze

zawodowicz nie zawsze wykona swój fach idealnie. Jury spełniło swój obowiązek i sprawiedliwie wybrało zwycięzców. Zajął im to sporo czasu i skromni uczestnicy konkursu musieli pod ich nieobecność prezentować niektóre projekty zrealizowane w obecnym roku szkolnym w naszym gimnazjum. Więc Natalia Kopniewicz zaprezentowała projekt pt. "Młodzieżowa szkoła dziennikarstwa" i został pokazany krótki filmik pt. "Jak powstaje szkolna gazeta Gimnazjak?". która musiała chodzić po

*****

miejsce zajęła Daria Kurek, drugie Marcelina Migdał, trzecie Marcin Krzewiński, a w krasomówczym Aleksandra Woźniak. Pozostali uczestnicy zostali nagrodzeni czekoladami. Jednak najbardziej publiczność zainteresował występ Wiolety Łukasik, która swoim sposobem młodzieżowego mówienia wszystkich zachwyciła. Trudną rolę dostała Karolina Nowikowska, która

musiała chodzić po całej czytelni i robić zdjęcia. W charakterze publiczności zasiedli : nauczyciele, komisja, dyrekcja, rodzice, uczniowie, uczestnicy, blogerzy. Emocje były niesamowite : szczęście, smutek, a nawet łzy. I choć trema zżerała wszystkich i każdemu zdarzyło się zapomnieć tekst, to mam nadzieję, że wszyscy są zadowoleni. Ci którym się nie

poszczęściło, mogą spróbować swoich sił w następnym konkursie. Gratulujemy zwycięzcom i życzymy

powodzenia. Uczniowie się nauczyli wiele rzeczy m.in. poznali historię, tradycję i kulturę regionu; mieli możliwość zrealizowania własnych pomysłów, prezentowania swojej zdolności i kreatywnego działania; doskonalili umiejętności poszukiwania, prowadzenia, selekcjonowania i przetwarzania informacji.

Magdalena Jarema

Polska to kraj wielu poglądów. Wielu z nas dąży do czegoś w życiu i chce spełnić swoje ambicje. Większość Polaków to patrioci i uczciwi ludzie. Niestety, ludzie z innych państw mają o nas inne zdanie. Są to stereotypy, które zniechęcają osoby z innych krajów, np. do odwiedzenia Polski. Czasem warto się o czymś przekonać na własnej skórze niż wierzyć na słowo. Czy obcokrajowcy mają rację co do naszych rodaków? Rzeczpospolita Polska to nie tylko bieda i ciągłe problemy w rządzie. Są lub byli w naszym kraju ludzie, dzięki którym jesteśmy dumni z naszego obywatelstwa. Jednym z naukowców, który przyniósł sławę i dumę naszej ojczyźnie, był Mikołaj Kopernik. To dzięki dziełu pt. O obrotach ciał niebieskich wzięto pod uwagę badania o jego teorii heliocentrycznej. Miało to ogromne znaczenie i Kopernik stał się pierwszą osobą, która dowiodła tak ważnej rzeczy. Ponadto Maria Curie Skłodowska odkryciem promieniotwórczego

pierwiastka radu uczyniła duży krok w rozwoju fizyki atomowej, a także terapii raka. Odkryła również pierwiastek, który został nazwany polon, na znak tego, że pochodziła z naszej ojczyzny. Wydaje mi

się, że najbardziej rozpoznawalnym Polakiem był papież, Jan Paweł II. Okres jego pontyfikatu charakteryzuje się licznymi reformami wewnątrz samego Kościoła, a także zmianą międzynarodowego wizerunku Stolicy Apostolskiej. Odbił wiele pielgrzymek zagranicznych, które zawsze przyciągały tysiące wiernych. Wiele uwagi poświęcił także dialogowi z przedstawicielami z innych wyznań. Również znani i zasłużeni Polacy to np. Adam Mickiewicz- pisarz epoki romantyzmu,

Czesław Miłosz- poeta i pisarz nagrodzony nagrodą Nobla, Fryderyk Chopin- muzyczny geniusz, kompozytor, Adam Małysz- skoczek narciarski, najpopularniejszy sportowiec polski oraz Andrzej Wajda- zdobywca Oscara, jeden z najbardziej znanych polskich reżyserów.. W dodatku Polska jest krajem bogatym w liczne zwyczaje kulturowe. Związek z tradycją odczuwa się najmocniej w czasie obchodów największych świąt kościelnych, takich jak Boże Narodzenie, Wielkanoc czy Boże Ciało, podczas

łączy Polaków. Bez wątplenia cieszę się, że stąd jestem i nie wstydę się tego. Jestem pewna, że słowa: Polak- to brzmi dumnie są zgodne z prawdą.

Karolina Nowikowska

Śniadanie to podstawa dnia ?

Pewnie nie jednemu z was mama powtarzała , że śniadanie jest najważniejszym posiłkiem w dniu. Mówiła też „Bez śniadania mózg nie funkcjonuje tak jak powinien. Czy miała podstawy , aby tak mówić ? Jedną drugą uczniów wychodzi do szkoły bez śniadania. Jest to bardzo zły nawyk, który może być przyczyną rozwijania się chorób, złej kondycji i samopoczucia.To dzięki śniadaniu mamy siłę, zadowolenie i chęć, by iść do szkoły i uczyć się na lekcjach. Bez tego posiłku bylibyśmy niezdolni do skoncentrowania się i dostawalibyśmy negatywne oceny, a także bylibyśmy znużeni, senni i zmęczeni.Niestety, czasem zdarza nam się zasnąć i nie zdążyliśmy zjeść nawet kanapki, ale zawsze można zapakować posiłek do tornistra, plecaka ,....(str. 6)

którego organizowane są procesje. Od dawna Polskę łączą silne więzi ekonomiczne, polityczne, militarne i kulturowe z państwami

Europy Zachodniej oraz Stanami Zjednoczonymi. Polska stara się także zacieśnić współpracę z innymi krajami europejskimi. Swoją obecnością w strukturach Organizacji Narodów Zjednoczonych wspiera działania pokojowe na świecie. Polska należy również do wielu innych ważnych organizacji międzynarodowych, w tym: Rady Europy, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju i Unii Europejskiej (od 2004r.). Jest członkiem koalicji antyterrorystycznej oraz pomaga przy budowaniu systemu rządów demokratycznych w Iraku. Nikt więc nie może powiedzieć, że nasz kraj jest bezużytecznym i nieważnym obszarem na mapie. Myślę, że udało mi się udowodnić, że Polska, pomimo wielu kłopotów i niepowodzeń gospodarczych, jest państwem ambitnych i wykształconych ludzi. Mamy naprawdę dużo powodów do dumy, choćby wspaniała tradycja, która

Poznajemy ciekawych ludzi 5

7 marca 2012 roku klasa 2b reprezentująca Gimnazjum Publiczne im. Arkadego Fiedlera wraz z panią Wioletta Rafałowicz mieli okazję poznać niezwykłego człowieka. Uczniowie wraz z nauczycielką skorzystali z zaproszenia i przybyli do biblioteki miejskiej na spotkanie autorskie z panem Michałem Rembasem. Uczestniczyli w tym wydarzeniu uczniowie Liceum Ogólnokształcącego im. Juliusza Słowackiego z dyrektorem szkoły. Pan Michał Rembas jest historykiem, z zawodu dziennikarzem i podróżnikiem. Współpracuje z "National Geographic", "Gazetą Wyborczą" i "Wędrowcem Zachodniopomorskim". Pasjonuje się starymi cmentarzami, które opisuje w swoich książkach. Na spotkaniu z młodzieżą mówił o swojej najnowszej książce pt. "Zachodniopomorskie tajemnice", którą można było kupić na miejscu. Autor swojej książki

opowiadał o niej w cudowny sposób, ciekawie, momentami tajemniczo. Usłyszeliśmy wiele interesujących legend i historii. Do tego na projektorze uczestnicy spotkania mieli okazję..str 6

Jednak pomimo tego, że wyszukiwanie czegoś w słownikach pochłania nam czasami wiele czasu, to przynosi wielką korzyść. Pomoc słownikowa jest bezwarunkowo potrzebna, określa nam znaczenie szukanego wyrazu czy zwrotu i przy okazji uczy również ortografii takie zdanie na temat słowników ma moja mama. Jeżeli nie mamy potrzebnego słownika czy książki w domu, to przecież jest też biblioteka szkolna, biblioteka miejska oraz znajomi, którzy z pewnością użyczyliby nam

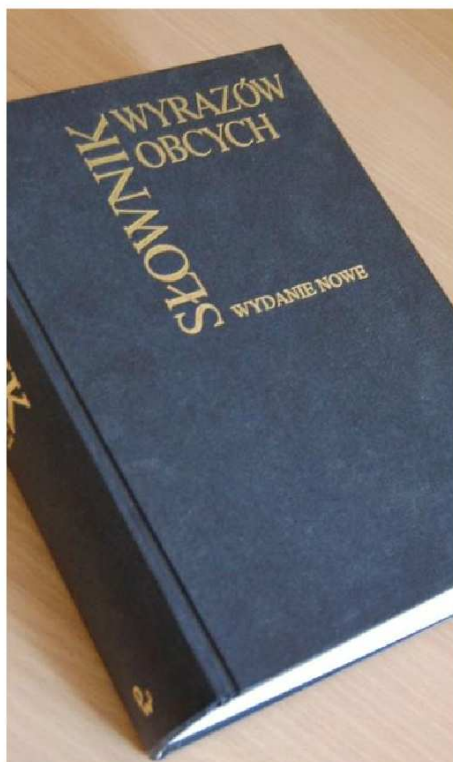

potrzebnej literatury. A nauczyciele? Zapewne doceniliby nasz wysiłek włożony w wykonanie zadanie . Internet - nowoczesny wynalazek. Bardzo szybko wyszukuje się w nim wszystkie informacje, można znaleźć tam dosłownie wszystko. Jednak nie jest to dobre rozwiązanie. Nikt nie zabronił nam korzystać z Internetu w ramach pomocy naukowej, ale należy robić to w granicach rozsądku. Tzn. jeżeli potrzebujemy skorzystać z Internetu do napisania jakiejś pracy

wybrały Internet.

1. Internet ponieważ dzisiejsza młodzież jest za leniwa by poszukać informacji w słownikach tylko wola skopiować prace od innych . również jest to szybsza droga dostępu do zadań domowych itp.
2. Internet, bo tu jest wszystko i szuka się o wiele szybciej

3. Internet, ponieważ można znaleźć tu wszystko i można łatwo się do tego dostać.
4. Nie mogę określić co bardziej cenię, ponieważ bardzo często korzystam i z jednego źródła, i z

pisemnej, to nie kopiujemy jej słowo w słowo, ponieważ to jest plagiat! Tutaj mogę odnieść się do punktu Kodeksu 2.0 : **10. Chronić prawa**

autorskie. Powinniśmy szanować pracę i wysiłek innych. Autorzy wypracowań nie wstawiają swoich prac do Internetu, po to aby je skopiować, tylko po to abyśmy mogli się na nich wzorować. Należy również pamiętać o tym, że korzystając z internetowych słowników powinniśmy sprawdzić, czy to co jest tam napisane, rzeczywiście jest prawdą. Gdyż częstokroć wy tłumaczenie jakiegoś zadania czy związku frazeologicznego itp. piszą uczniowie osoby jeszcze nie wykształcone, więc mogą popełnić wiele błędów. Powtórnie odniosę się do punktu Kodeksu 2.0 : **11. Nie kopiować zadań domowych z Internetu.** Wspomagajmy się dostępem do sieci, ale zadania wykonujemy samodzielnie. A jakie zdanie na ten temat mają uczniowie naszej szkoły ? Otóż, poprosiłam koleżanki, aby napisały mi, którą one bardziej cenią pomoc. Obydwie

z drugiego. Potem łączę informacje w jedną całość i sprawdzam ich wiarygodność .O zdanie na temat pomocy słownikowej a internetowej zapytałam również panie pracujące w bibliotekach. Nasza szkolna bibliotekarka uważa, że lepsza jest tradycyjna pomoc, czyli słownik. Pomimo to, pani zwróciła również uwagę na to, że większość uczniów korzysta z Internetu. Podkreśliła, że powinniśmy także zauważyć, iż nauczycielom może nie spodobać się to w jaki sposób korzystamy z Internetu. A gdy zapytałam panią, ja co poleciłaby uczniom jako pomoc naukową odpowiedziała, że słownik. Poprosiłam o zdanie również mamę oraz brata. Zacytuję słowa mamy: ....(str 6)

Dobre Śniadanie to podstawa 6

dzięki nim będziemy pracować wydajniej na zajęciach, mieć dobre samopoczucie, a przy tym skoncentrujemy się . Niezjedzenie śniadania wpływa ujemnie na rozwój organizmu. Śniadanie powinno dostarczyć nam jak najwięcej najpotrzebniejszych witamin. Ten posiłek, nie powinien się składać z pustych kalorii czy niezdrowych napojów gazowanych , np. coca coli, sprite czy fanty. Niedobrze jest jeść też potrawy wysokokaloryczne lub zawierające ponad 20 % tłuszczu . Śniadanie powinno się

składać z pełnoziarnistego chleba, jakiegoś ciepłego napoju, np. herbaty, czy kakaa, a także owoców, np. małej mandarynki.

Kornelia Szewczyk

Dobre Śniadanie to podstawa dnia !

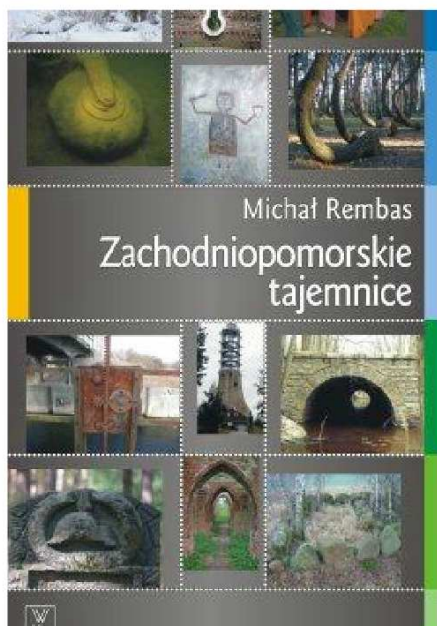
...Obydwa warianty są dobre, jeżeli korzysta się z nich rozsądnie. Ze słownika należy korzystać, ponieważ wyszukując słów szukanych ćwiczy się umysł. Internet zaś jest bardzo

bo znajduje szukane wyrazy bardzo szybko. Uczniowie nie myślą tylko klikają przyciskiem myszy, ewentualnie przyciskami na klawiaturze, to jest wygodnie. Natomiast słownik bardziej rozwija, uczy myśleć. Dlatego też polecam mimo wszystko słownik.. A więc, podsumowując, obie pomoce bardzo się przydają, jednak kiedy korzystamy z nich w granicach rozsądku . Wykorzystujmy obie pomoce, ponieważ dokładność, jak i czas jest bardzo ważna. Jako uczennica z drugiej klasy korzystam z książek, jak i zarówno z Internetu

(ale tylko wtedy, kiedy wiem, że nie mam innego wyjścia). Moim zdaniem książki uczą o wiele bardziej niż Internet. Zgadzam się zarówno z moją mamą, jak i z

innymi osobami, iż książki są nam bezwarunkowo potrzebne, gdyż określają nam, to czego szukamy.

Aleksandra Stefanowicz

...zobaczyć również zdjęcie poszczególnych obiektów. Teraz wiemy, że wiele tajemnic kryje się na terenie naszego województwa. Jednak warto czasami zejść ze szlaku i powędrować dalej by

zobaczyć piękną przyrodę i poznać zagadki i pytania, na które do dziś nikt nie zna odpowiedzi. Dzięki panu Michałowi Rembasowi zobaczyliśmy jakie piękno kryją stare cmentarze nie doceniane przez nas.

Myślę, że spotkanie było udane, młodzież uważnie słuchała tego co mówił autor książki. Szkoda, że spotkanie trwało tak krótko. Mam nadzieję, że w przyszłości znów będziemy mieli okazję spotkać się z panem Michałem Rembasem.

Isabella Cybulska

Czasami warto wyłączyć telefon 7

Każdy w dzieciństwie marzył, żeby chociaż raz w życiu pobawić się w nauczyciela. Dwie uczennice klasy 2b Gimnazjum Publicznego im. Arkadego Fiedlera Izabela Cybulska i Magdalena Ciuma miały taką okazję i przeprowadziły lekcję w ramach projektu " Szkoła z klasą 2.0. " z wykorzystaniem TIK. Lekcje odbyły się 5 stycznia w klasach 2b i 2e oraz 1 lutego w klasie 2f. Cała lekcja wymagała długich przygotowań. Uczennice musiały same opracować scenariusz lekcji i plan jej przebiegu. Nie było to takie łatwe, ponieważ robiły to pierwszy raz w życiu. Cały scenariusz zawierał 6 kartek A4. Znajdowały się w nim treści zadań w grupach i zadania domowego, które uczniowie wykonywali, wyniki ankiety i notatki dla prowadzących. Oczywiście lekcja nie odbyłaby się gdyby pani Wioletta Rafałowicz nie zatwierdziła scenariusza. Gdy uczennice dostały zielone światło pani Wioletta Rafałowicz podała terminy pierwszych lekcji do przeprowadzenia.

Pierwsza lekcja odbyła się w klasie 2b. Po wejściu klasa zapisała temat lekcji: " Telefon komórkowy - wróg czy przyjaciel ucznia? ". Następnie uczennice wyciągnęły pudełko. Każdy obecny w sali musiał oddać

na godzinę lekcyjną swój telefon komórkowy. Wielu uczniów było temu przeciwnych, a to jest pierwszy stopień uzależnienia do tego typu zabawek. Po oddaniu telefonów Iza i Magda wprowadziły bardziej uczniów w temat i wyjaśniły co to jest uzależnienie oraz przedstawiły prezentację multimedialną. Zawierała ona najważniejsze informacje, min. rodzaje uzależnień od telefonu, jakie są objawy tej choroby, czym ona grozi i jak rozpoznać tego typu uzależnienie u drugiego człowieka. Wszystkie klasy były zszokowane, że pewne oznaki tej choroby zauważają u siebie. Najczęściej występującymi objawami w klasach były:

- posiadanie więcej niż jednego telefonu komórkowego,
- nie rozstawianie się ze swoim telefonem,
- ciągłe wysyłanie smsów,
- potrzeba posiadania najnowszego modelu telefonu komórkowego,

- zasypianie obok telefonu komórkowego (bardzo szkodliwe zdrowiu)

Po prezentacji uczniowie otrzymali ankiety. Wszyscy wypełnili ją anonimowo. Następnie zostały odczytane wyniki. We wszystkich klasach gdzie została przeprowadzona lekcja ponad połowę uczniów jest uzależniona według odpowiedzi dotyczących do ankiety. Gdy wyniki zostały omówione prowadzące podzieliły klasę na cztery grupy. Każda z nich musiała wybrać lidera, który miał odczytać wyniki i osobę, która

telefonem komórkowym, gdyż ta mała rzecz jest bardzo szkodliwa naszemu zdrowiu. Pomimo tego, że klasy zachowywały się głośno i momentami niegrzecznie, to lekcje się udały. Uczennice przygotowały scenariusz pod kierunkiem pani Wioletty Rafałowicz. Naszym celem było uświadomienie uczniom, że przez telefon komórkowy możemy poważnie zachorować lub wpaść w

uzależnienie. Miała pilnować czasu oraz otrzymała kartkę z trzema zadaniami do wykonania. Pierwsze polecenie polegało na podaniu trzech przykładów wykorzystania telefonu i jego funkcji na podanych przedmiotach. W drugim uczniowie mieli odegrać scenki metodą pantonimy. To zadanie okazało się najtrudniejsze. W

uzależnienie. Mamy również nadzieję, że nauczyciele będą częściej wykorzystywać TIK podczas

podczas lekcji.

trzecim poleceniu trzeba było podać regułę poprawnej pisowni "ó". Gdy czas upłynął lider wskazanej grupy odczytywał wyniki i wyznaczone osoby odegrały scenki. Następnie cała klasa zapisała zadanie domowe. Należało napisać dziesięć rad dla osób narażonych na uzależnienie od telefonu komórkowego. Rady, które zostały napisane przez uczniów miały pomóc im ograniczyć kontakt z

Izabela Cybulska

Gazetka szkolna jest bardzo trudnym wyzwaniem. Gdzie szukać inspiracji, o czym pisać, w jaki sposób i dla kogo? Pośród wszystkich pytań najważniejszy jest cel, bo to od niego zależy, o czym mamy pisać. Gazetka klasowa może być wizytówką klasy, jak i szkoły. Mówiąc o szkolnej gazetce, należy zadać kolejne pytanie: „Jaka ma być?”. Przede wszystkim czytelna i fachowa. Gazeta powinna mieć swój własny i niepowtarzalny styl. Wiadomo, że musi być w szczególności dopracowana. To jednak wymaga dużego zaangażowania, trzymania się przyjętych kryteriów i wielu, naprawdę ciężkich i wyczerpujących, godzin pracy. Zadajmy sobie pytanie, Dla kogo ma być gazeta szkolna?.

Gdy zadałam to pytanie kilku osobom, oni odpowiadali: Myślę, że gazetka jest dla uczniów, bo to przecież oni ją tworzą i ciężko pracują, aby była jak najlepsza,

Gazeta szkolna jest dla ucznia, jak dla osoby dorosłej. Może ją czytać każdy, nawet nasza mama, tata, babcia i dziadek. Nie jest nigdzie napisane, że to gazeta wyłącznie dla ucznia gimnazjum. Jeżeli ktoś interesuje się życiem gimnazjalisty, to powinien przeczytać tę gazetkę. Moim zdaniem gazeta szkolna jest dla każdego, dla dużego i dla małego. Każdy, kto tylko chce, powinien ją przeczytać.

Obgryzanie paznokci - jak sobie z tym poradzić ?

Czemu obgryzamy ?

Paznokcie obgryza najczęściej młodzież. Tłumaczy to stresem w szkole. Często wstydy się tego nawyku, ale jak sama twierdzi, trudno jest z nim walczyć. Niestety stres jest nieodłączną częścią naszego

życia, więc z obgryzania paznokci nie można tak po prostu wyrosnąć. Dlatego też wiele dorosłych także ma z tym nawykiem problem. Tego brzydkiego przyzwyczajenia możemy nabrać z różnych przyczyn. Najczęściej pojawia się u ludzi wrażliwych i nadmiernie pobudliwych. Obgryzanie paznokci jest dla nich czynnikiem chwilowo rozładowującym stres. Niestety, spowodowany tym wygląd dłoni może być powodem

kolejnego kompleksu. Obgryzanie paznokci wpływa negatywnie na stan zdrowia. Osoby gryzące paznokcie rozumieją, że takie zachowanie nie jest akceptowane przez innych, co może mieć negatywny wpływ na ich stan psychiczny. Oczywiście efektem obgryzania

paznokci i skórek są brzydkie, nieestetyczne dłonie. Jednak to nie wszystko - szacuje się, iż pod paznokciami gromadzi się więcej bakterii nawet niż na muszli klozetowej, dlatego czynność ta to narażanie się na wiele chorób. Konsekwencją tego nawyku mogą być zakażenia dróg pokarmowych, infekcje bakteryjne i grzybicze, zarażenie się (str.9)

Kocha, lubi, szanuje....

Między nami uczniami istnieje wiele różnych relacji: przyjaźń, miłość, szacunek. Ktoś kiedyś powiedział: „Przyjaźń może skończyć się miłością, ale nigdy miłość nie skończy się przyjaźnią.” Dlatego mam ogromny szacunek do osób, które pomimo rozstania nadal się przyjaźnią, ponieważ nie jest to wcale łatwe. Na szkolnych korytarzach można

zobaczyć wiele stojących niewielkich grup osób, śmiejących się, rozmawiających ze sobą oraz wygłupiających się - to się nazywa prawdziwa przyjaźń. Ma na nią zaufanie i szczerść. Przyjaciele zawsze powiedzą sobie prawdę, choćby miała być ona gorsza niż kłamstwo. To na nich można zawsze liczyć. Kiedy ich potrzebujemy są

przy nas. Nigdy nas nie opuszczają. To są prawdziwi przyjaciele, na których zawsze można polegać, bez

względu na wszystko. Miłość w naszym gimnazjum? Owszem. Można ją spotkać na każdym korytarzu. Miłość może zaiskrzyć między dziewczyną a chłopakiem, ale również może być miłością przyjacielską. Uśmiech pojawia się sam na twarzy, mimo woli, gdy widzi się dwie osoby dające sobie nawzajem szczęście. To niesamowite (.str.9)

Na pewno wielu z Nas potrzebowało kiedykolwiek pomocy ze strony drugiej osoby. Tym wsparciem okazuje się zazwyczaj kolega lub koleżanka. Wystarczy poprosić ładnie poprosić. Najczęściej przyjaciele pomagają sobie w odrabianiu lekcji lub uczą się wspólnie do ważnych kartków lub sprawdzianów. Zwykle uczenie się w grupie kończy się pogaduszkami, plotkowaniem, zamiast przyswajaniem wiedzy, lecz bywają wyjątki. Czasami rodzice nie mają pieniędzy, żeby opłacić korepetytora dziecku i wtedy ratunkiem może stać się rówieśnik, który potrafi dobrze wytłumaczyć nam dany materiał. Nie zawsze nauczyciel w szkole potrafią dotrzeć do ucznia, tak jak jego kolega. Zdarzyć się może, że nawet dobry uczeń będzie potrzebował pomocy w nauce, np. nie będzie go przez kilka dni w szkole z powodu ważnego wyjazdu lub choroby. Nie powinniśmy wstydzić się prosić o pomoc. W ten sposób kształtuje się charakter. Koleżdy i koleżanki zbliżają się do

siebie i mają okazję lepiej się poznać. Wsparcie nie kończy się na nauce. Samej nie raz zdarzyło mi się, że miałam kłopot lub ważną decyzję do podjęcia i pomogła mi w tym wspaiała przyjaciółka.

Nie jest istotna waga pomocy, ale ważne, że jest. Ludzie potrzebują wzajemnej pomocy na każdym kroku. Wystarczy pomóc sąsiadce zanieść jej zakupy do domu. Jak powiedział sam Jan Paweł II: Człowiek jest wielki, nie przez to, co posiada, lecz przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi. Zdarza się, że młodzi ludzie pomagają rówieśnikom wyplątać się z kłopotów. Jeśli bliska nam osoba ma jakiś problem, to

bezwzględnie powinniśmy jej pomóc. Czym szybciej rozwiążemy problem, tym lepiej. Zawsze we dwie osoby rańiej. Uważam, że ludzie powinni sobie nawzajem pomagać. Nigdy nie wiadomo, kiedy my będziemy potrzebować pomocy, a na pewno chcielibyśmy mieć kogoś blisko siebie. Zarówno młodzież, jak i dorośli, potrzebują wsparcia drugiej osoby. Bądźmy podporą dla innych. Dominika

owsikami, tasiemcem, glistą ludzką, a nawet zapalenie wątroby. Obgryzanie paznokci od najmłodszych lat dodatkowo grozi zniekształceniem szcęk.

Co można zrobić, aby zwalczyć ten nawyk? - oto jest pytanie. W walce z zaprzestaniem obgryzania paznokci istnieje wiele metod, począwszy od domowych poprzez farmakologię a na terapii

skończywszy. Podczas oglądania telewizji miejmy w zasięgu ręki słone paluszki, krakersy. Zamiast obgryzać własne paznokcie, spróbujmy zająć się zajadaniem ciasteczek czy dżubaniem

słonecznika. Jeżeli obgryzanie paznokci pojawiło się nagle i nie było spowodowane stresem, może on być objawem niedoboru mikroelementów. W takim przypadku należy wzbogacić dietę o większe ilości mleka i jego przetworów, spożywać więcej warzyw i owoców. Osoby, które obawiają się, że mogą przybyć na wadze, mogą spróbować pomalować paznokcie czymś niesmacznym. Obecnie w aptekach dostępny jest specjalny płyn o wyjątkowo obrzydliwym smaku. Stosowanie tego specyfiku wymaga jednak pewnej konsekwencji, ponieważ jego działanie ulega osłabieniu po każdym umyciu rąk. Osoby będące w domu mogą zaklejać paznokcie plastrem lub nosić rękawiczki, tak by ograniczyć do nich dostęp.

Zwalczyc nawyk (str 10)

Kocha, lubi, szanuje... o relacjach między uczniami naszej szkoły

Podstawą jednak znajomości w naszej szkole jest szacunek i szczerść do siebie nawzajem, ale również do nauczycieli. Wszyscy szanują swoje zdanie. Każda klasa tworzy swoje własne społeczeństwo, w której tworzą się różne grupy. Niektóre sprawy nie wychodzą poza obręb klasy. Uczniowie, jako młodzi, ze względu ma szacunek zawsze mówią wszystkim pracownikom szkoły Dzień dobry lub Do widzenia. Jesteśmy wobec siebie bardzo szczerzy, polega to na tym, że to co myślimy o jakiejś osobie, powiemy jej prosto w oczy, a nie będziemy jej obgadywać oraz ośmieszać przy innych. Podsumowując, relacje między nami, uczniami, są bardzo różne. Choć czasami się kłócmy, staramy się zrobić wszystko, aby się pogodzić. Aby przywrócić naszą przyjaźń, przywrócić zaufanie do siebie, które dla nas jest bardzo cenne. Wolimy poświęcić więcej czasu na walkę o przyjaciela, niż stracić Go na zawsze.

Aleksandra Stefanowicz

Nasze wrażenia po spotkaniu z garncarzem Maciejem Bene Akebe - wywiad z uczestnikami projektu edukacyjnego A czy znasz ty bracie młody swoje ziemie...o mojej najbliższej okolicy

- Waszym kolejnym zadaniem projektowym były warsztaty garncarstwa z p. Maciejem Sałańskim. Co było dla was najciekawsze w spotkaniu z garncarzem?

Wiktorja: Mieliśmy dwa spotkania, pierwsze w Gudziszu, w warsztacie mistrza Bene Akebe, gdzie poznawaliśmy historię garncarstwa, drugie DOKu, uczyliśmy się tu lepić gliniane naczynia. Podobał mi się pokaz formowania naczyń na kole garncarskim, to prawdziwa sztuka.

Wojtek: Dla mnie najciekawsze było samo robienie naczyń, spodobało mi się to, chociaż gdy spróbowałem pracy na kole, to nie było łatwo.

Ula: Mnie zaskoczyło to, jak świeżo ulepiony dzbanek rozpadł się, gdy garncarz zdejmował go z koła. Okazało się, że w glinie był mały pęcherzyk powietrza, który wszystko zepsuł.

- Czego dowiedzieliście się o rzemiośle garncarskim?

Paweł: Najpierw garncarz opowiadał nam o początkach garncarstwa, potem oglądaliśmy różne naczynia odtwarzane wg dawnych wzorów. Miały one różne kolory i zdobienia w zależności od techniki ozdabiania.

Gabrysia: Ulepione naczynia muszą wyschnąć, a potem wypala się je w piecu, aby stały się twarde.

Klaudia: Naczynia można robić techniką wałeczkową albo formować je przy pomocy obracającego się koła. Ten pierwszy sposób jest bardzo prosty, drugi wymaga specjalnych umiejętności.

Poznawaliśmy kolejne kroki wyrobienia naczyń na kole, najtrudniejsze było

wyciąganie ścianek naczynia w górę.

- Czy sztuka tworzenia z gliny jest trudna?

Ula: Potrzeba do tego spokoju, cierpliwości, dokładności i znajomości wielu

tajników. Np. zanim zacznie się lepienie, trzeba bardzo dokładnie ubić kawałek gliny, aby nie było w nim powietrza.

Wojtek: Lepienie wymaga opanowania, nie poddawania się, gdy coś nie wychodzi, np. rozklei się.

Wiktorja: Garncarstwo to trudna praca, trzeba mieć do tego talent, aby robić piękne rzeźby i naczynia.

*****

Wojtek: Była miła atmosfera, pan Maciej miał dla nas dużo cierpliwości.

Klaudia: Wiele się nauczyłam, a przy tym było zabawnie, szczególnie gdy nam coś nie wychodziło, np. z miseczki Wojtka zrobił się śmieszny kapeluszek.

- Dziękuję za rozmowę.

Daria Kasprowiak

- Co zrobiliście z gliny podczas warsztatu?

Paweł: Wszyscy robiliśmy miseczki na kole z pomocą mistrza Macieja. Z wałeczków zrobiłem dzbanek.

Wiktorja: Ja ulepiłam salaterkę i sosjerkę.

Klaudia: Wykonałam dwa naczynia techniką wałeczkową: miskę i kubek.

- Jakie są wasze wrażenia po spotkaniu z garncarzem Maciejem?

Paweł: Ciekawe doświadczenie, można nauczyć się tworzyć z gliny przeróżne rzeczy.

Jeżeli ma on swe podłoże w nadmiernej nerwowości i nadpobudliwości, zastanówmy się, w jakich sytuacjach najczęściej obgryzamy paznokcie. Będzie nam łatwiej zapanować nad sobą, gdy skojarzymy skutek z przyczyną. Warto mieć stale przy sobie gumę do żucia lub landrynki. Oczywiście nie na lekcjach. Z jakich powodów to już każdy z was wie.

Najbardziej istotna jest jednak odpowiednio silna motywacja i cierpliwość, bowiem paznokcie nie

odrosną natychmiast. Ich wzrost przyspieszymy, jedząc galaretki. Duże znaczenie ma też pielęgnacja - wcieranie w płytkę witaminy A+E, moczenie w ciepłej oliwce, polerowanie. Gdy paznokcie osiągną odpowiednią długość, można nadać im pożądaną kształt, a nawet, jak ktoś woli, pomalować. Według statystyk, notoryczne obgryzanie paznokci dotyczy 28-33% dzieci w wieku 7-10 lat i 45% nastolatków. (str 11)

Jak wszyscy wiemy, uczniowie nie lubią chodzić do szkoły. Nie zależnie od wieku, czy to dzieci z podstawówki, czy młodzież z gimnazjum, a nawet młodzi dorośli ze szkół ponadgimnazjalnych na pytanie : Czy lubisz chodzić do szkoły ? = odpowiadają w większości: nie ! Najczęstszym zniechęceniem okazuje się poranne wstawanie. Co niektórzy jak wstana o siódmej nad ranem, to mówią , że się nie wyspali. Więc , co mogą powiedzieć na ten temat osoby , które wstają o czwartej lub piątej nad ranem ? Siedzenie przez siedem godzin lub więcej w szkolnych murach jest bardzo męczące. Zawsze znajduje się tacy uczniowie, którzy wolą mieć więcej czasu dla siebie i uciekają z lekcji. Najczęściej są to ostatnie godziny lekcyjne. Zdarzają się przypadki, że młodzież mówi rodzicom, że idzie do szkoły, a tak naprawdę do niej nie dociera. Po kilku godzinach wraca do domu, jak gdyby nigdy nic. Przeprowadziłam sondaż wśród uczniów, którym zdarza się opuszczać zajęcia lekcyjne. Osoby miały

odpowiedzieć na pytanie : Dlaczego uczniowie uciekają ze szkoły ? 90 % zapytanych na pytanie odpowiedziało : Lekcje w naszej szkole są nudne, i nic się na nich szczególnego nie dzieje

10 % twierdzi, że uczniowie uciekają ze szkoły, alby pójść zapalić papierosa. Wielką krzywdą dla ucznia, jest słuchanie monotonnego słowa nauczyciela, albo zapisywanie notatek na lekcji. Wydaje mi się, że jeśli na lekcjach uczniowie oglądali by jakieś filmy edukacyjne, lub robiliby doświadczenie ,to inaczej odbieraliby chodzenie do szkoły. Może wtedy zwiększyłaby się frekwencja obecności. Wiem, jak ciężko usiedzieć w szkolnej ławce kilkadziesiąt godzin

tygodniowo, ale lepiej nie uciekać ze szkoły. Przez to można wpaść w kłopoty. Wtedy będziemy mieć braki wiedzy i niższe zachowanie.

Dominika Naduk ,

możecie zacząć odzwyczajając się od obgryzania. Pamiętajcie , że nasze zdrowie jest najważniejsze. Życzę powodzenia.

Daria Kurek

Redakcja Gimnazjaka

*****

Nasza redakcja

Gimnazjum Publiczne im. Arkadego
Fiedlera w Dębnie
ul. Jana Pawła II, 74-400 Dębno
www.gpdebno.com
email: gimdebno@op.pl

Redaktor naczelny:

Wioletta Rafałowicz

Autorzy fotografii:

Karolina Nowikowska
Wiktoria Krugłowska
Wioletta Łukasik

Skład:

Marcelina Migdał

Redaktorzy tego numeru:

Joanna Kapielańczyk
Wiktoria Krugłowska
Aleksandra Stefanowicz
Izabela Cybulska
Kornelia Szewczyk
Dominika Naduk
Daria Kasprowiak
Daria Kurek

W gazecie wykorzystane zostały zdjęcia ze stron :

foto.ziolo.eu
gifyaniania.blogg.pl
wiadomości24.pl
skargapiotr.pl
dlaksiedza.pl
http://www.spatargi.pl
http://www.ceylontea.com.pl/
http://www.swiatkrolikow.com
http://www.parafia.brzeszcze.pl